

bekendtgørelse nr. 1214 af 1. december 2006 af lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser § 5 at kvalificere eleverne til selvstændigt at varetage og tilrettelægge sammensatte aktivitets- og omsorgsopgaver, herunder koordinerende og undervisende funktioner samt grundlæggende sundheds- og sygeplejeopgaver. Jeg er helt opmærksom på, at nogle social- og sundhedsassistenter efterfølgende modtager oplæring eller andre former for uddannelse og herved bliver rustet til at udføre opgaver, som rækker videre end, hvad der er forudsat i den grundlæggende uddannelse til social- og sundhedsassistent. Dette gør det imidlertid ikke nødvendigt af den grund at autorisere den samlede gruppe.

Regeringen har også lagt vægt på, at social- og sundhedsassistenterne udgør en personalegruppe, der helt overvejende er beskæftiget i den offentlige sektor. Her har de offentlige arbejdsgivere også uden en autorisationsordning mulighed for at undersøge sundhedspersonalets grundlæggende faglige kvalifikationer – for eksempel kan der anmodes om dokumentation for eksamen i forbindelse med ansættelse. Hertil kommer, at de offentlige arbejdsgivere har mulighed for at afgrænse og kvalitetssikre social- og sundhedsassistenters opgavevaretagelse. Blandt andet har social- og sundhedsassistenternes umiddelbart foresatte - læger og ikke mindst sygeplejersker - en vidtstrakt adgang til og faglig baggrund for at udstikke konkrete, faglige retningslinjer, yde vejledning og supervisere særligt i forbindelse med de opgaver, som mange social- og sundhedsassistenter dygtiggør sig til efter endt uddannelse.

Det bemærkes, at social- og sundhedsassistenter i deres virksomhedsudøvelse også uden at være omfattet af en autorisationsordning er underlagt Sundhedsstyrelsens tilsyn og er omfattet af Patientklagenævnets kompetence på helt samme måde, som autoriserede sundhedspersoner er det.

Samlet set har der efter regeringens opfattelse derfor ikke været noget hensyn til patientsikkerheden, der har gjort det tvungende nødvendigt at indføre en autorisationsordning for social- og sundhedsassistenter.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes i skemaform oversende en oversigt over hvilke uddannelser med en uddan-

nelseslængde på under 3 år, der er autoriserede til at virke inden for de samme områder som SOSU-assistenterne. Det bedes i svaret oplyst hvilke argumenter, der har talt for, at de andre uddannelser har opnået en autorisation.

Svar:

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at der blandt de uddannelser, som giver ret til autorisation efter lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, kun er to uddannelser, som er kortere end 3 år. Det drejer sig om uddannelsen til fodterapeut (1½ år) og uddannelsen til tandplejer (2½ år).

Autorisationsordningen for tandplejere, der blev indført i 1996 ved lov nr. 498 af 12. juni 96 om tandplejere, indebærer, at kun den, der fra Sundhedsstyrelsen har modtaget autorisation hertil, må betegne sig som tandplejer, samtidig med at virksomhed som tandplejer kun må udføres af personer, som har opnået autorisation hertil, jf. autorisationslovens § 65, stk. 2 og stk. 3. Det fremgår af bemærkningerne til det lovforslag, hvormed autorisationsordningen for tandplejere blev indført, at formålet med lovforslaget var at øge forbrugernes sikkerhed og den generelle service inden for tandplejen samtidig med, at tandplejere fik adgang til at udøve selvstændig virksomhed, hvor de tidligere var hjælpekraft for tandlægerne, jf. Folketingstidende A for Folketingsåret 1995-1996, side 3508 ff. Videre fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at der ligger en forbrugermæssig tryghed i, at man gennem en autorisationsordning let kan identificere tandplejere, samtidig med at det offentlige garanterer for de uddannelsesmæssige kvalifikationer.

Som begrundelse for indførelse af en autorisationsordning for tandplejere er angivet, at en stor del af tandplejernes kliniske arbejde foregår som instrumentel behandling. Selvstændig udøvelse af tandplejervirksomhed indebærer således en vis sundhedsmæssig risiko for patienterne, såfremt den foretages af ukyndige. Med en autorisationsordning for tandplejere sikres patienterne en øget forbrugermæssig sikkerhed på tandplejeområdet.

Autorisationsordningen for fodterapeuter, der blev indført i 1972 ved lov nr. 142 af 26. april 1972 om fodterapeuter består af en titelbeskyt-